

බෝග වගාව - පලතුරු බෝග

ආහාරයට ගැනීම සඳහා වැඩි රුචිකමක් ඇතිවන පලතුරු තුන්වයක් ගැන මෙවර ද සොයා බලමු.

පැණි දෙඩම් සහ ජමනාරං

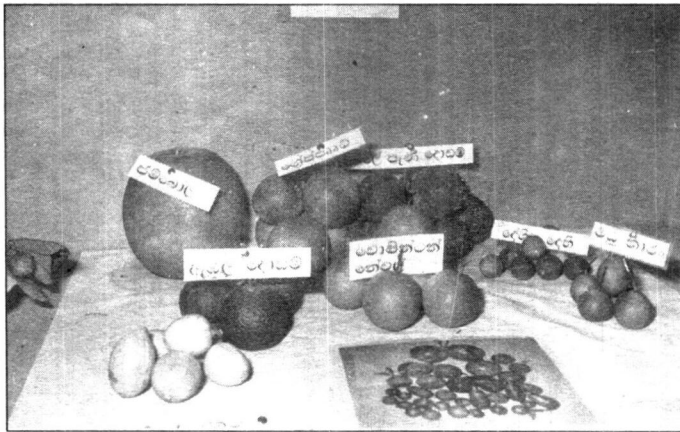
ශ්‍රී ලංකාවේ වියළි හා අතර මැද කලාපවලට අයත් ප්‍රදේශවල පහසුවෙන් දෙඩම් වගා කළ හැකි ය. තෙත් කලාපයේ දී ගෙවතු වගාවක් ලෙස ද එය සිදු කළ හැකි ය. තෙත් කලාපයේ දී ජමනාරං පහසුවෙන් වගා කළ හැකි ය. එහෙත් අතරමැද කලාපයේ දී ගෙවතු වගාවක් ලෙස වගා කළ හැකි වේ. දෙඩම් හා ජමනාරං වගාවේ සාර්ථකත්වය සඳහා ගසට සුර්යාලෝකය ලැබීම අත්‍යවශ්‍ය ය. මාස 1-2 ක පමණ කෙටි වියළි කාලගුණයක් පවතින විට ගස්වල මල් හට ගැනීමට පටන් ගැනෙයි.

මෙම බෝග යුගලෙහි ම ඵල පෝෂ්‍ය ගුණයෙන් යුක්ත ය. පැණි දෙඩම්වල ජලය, ශක්තිය, ප්‍රෝටීන්, මේදය, කාබෝහයිඩ්‍රේට්, කැල්සියම්, පොස්පරස්, යකඩ, කුරෝටින් හා විටමින් අඩංගු ය. එම පෝෂ්‍ය අංග ද ඇතුළුව තයමින්, රයිබොෆේවින් හා තයසින් ජමනාරංවල අඩංගු ය. එකම කුලයට අයත් වුව ද විවිධාකාර පෝෂ්‍ය ගුණාංගයන්ගෙන් යුක්ත වීම විශේෂත්වයකි.

මේවායේ ප්‍රභේද, දේශගුණය, ග්‍රාහක වර්ගය හා වගා පාලන ක්‍රම අනුව මදයේ සංයුතිය ද වෙනස් වේ. දෙඩම් හා ජමනාරංවල අඩංගු අඩු මේද ප්‍රමාණය සහ බතිර විටමින් හා කැල්සියම් බහුලවීම නිසා ඒවා ආහාරයට ගැනීමට බොහෝ දෙනා ප්‍රිය කරති. එසේ ම මේ පලතුරු ඉතා පහසුවෙන් ජීර්ණය වීමේ ගුණයෙන් ද යුක්ත වේ.

දෙඩම් ගසේ මල්, පත්‍ර හා ගෙඩියේ පොත්තෙන් තෙල් වර්ග නිපදවා ගැනේ. දෙඩම් පොත්ත කුරුලු සඳහා ප්‍රතිකාර කිරීමට ද යොදා ගැනේ. යුෂ මීරිකා ඉවත් කරන ලද කොටස් ගව ආහාරය සඳහා භාවිත කරයි.

හොඳින් ජලවහනය වන කාබනික ද්‍රව්‍ය අඩංගු ලෝම පස දෙඩම් හා තාරං වගාවට උචිත ය.

පසේ මීටර 2 ක පමණ ගැඹුරක් දක්වා වූ ප්‍රදේශයේ බොර එ හෝ තද පස් තට්ටුවක් හෝ නොමැතිවීම වගාවේ සාර්ථකත්වයට හේතු වේ.

ප්‍රභේද - පැණි දෙඩම්

කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුව විසින් නිර්දේශ කරන ලද ප්‍රභේද යුගලකි.

1. බිබිලේ පැණි දෙඩම්

අතු ඉහලට විහිදෙමින් වර්ධනය වන අතර මෙම ගස මීටර 2-4 පමණ උසට වැඩේ. පත්‍ර පලල් ය. අතු රිකිලිවල කුඩා කටු ද සරුවට වැඩෙන දිග රිකිලිවල දිගින් වැඩි කටු ද හට ගනියි.

දෙඩම් ගෙඩිය දීප්තිමත් කොළ පැහැයෙන් යුක්ත ය. රවුම් ය. ගෙඩිය ඉඳෙන විට පොත්තේ පැහැය කොළ - කහ පැහැයට ද මාංසලය දීප්තිමත් කහ පැහැයට ද හැරේ. මාංසලයේ ජේතු මෘදු ය. යුෂ

පිරි පවතින අතර එය ඇඹුල් සහිත පැණි රසක් ගනියි. වැඩුණු ගෙඩියක බර 10-12 ක් පමණ අඩංගු ය.

2. බිබිලේ බිජ රහිත පැණි දෙඩම්

බාහිර හැඩය ඔස්සේ බිබිලේ පැණි දෙඩම්වලින් වෙන්කර හඳුනාගැනීම අපහසු ය. ගෙඩිවල බිජ නොමැති වීම විශේෂත්වයකි. එහෙත් සමහර විට බිජ 1-2 ක් පමණ ද තිබිය හැකි ය.

අප රටේ වගාව සඳහා සුදුසු බව හඳුනාගෙන ඇති වොෂින්ටන්, නෙවල්, වැලන්තියා වැනි ප්‍රභේද පිළිබඳව ද අධ්‍යයන සිදු කරමින් පවතී.

ප්‍රභේද - ජමනාරං

1. දේශීය ප්‍රභේද

මෙහි ඵලයක සාමාන්‍ය බර ග්රැම් 125-150 ක් පමණ ය.

ගසේ උස මීටර 4-5 ක් පමණ වේ. වැඩෙන විට ඉහලට විහිද ගොස් විසතක හැඩයක් ගනියි. ජමනාරං ගෙඩියේ පිට පොත්ත කොළ පැහැයෙන් පවතින අතර පහසුවෙන් ගැලවේ.

ඉදුණු විට ගෙඩියේ මාංසලය කහවත් කොළ පාට හෝ දීප්තිමත් තැඹිලි පාටක් ගනියි. එහි බිජ 10-15 ක් පමණ අඩංගු වේ. යුෂ මනා රසයෙන් යුක්ත ය.

2. මධු

1994 සිට මෙම ප්‍රභේදය වගාව සඳහා නිර්දේශ කොට තිබේ. මීටර 2-3 පමණ උසට වැඩෙන ගස. වැඩිමෙන් අතතුරුව විසතක හැඩය ගනියි. ගසේ හැඩය ඔවලාකාර ය. ලා කොළ පැහැති පත්‍ර දිගටි හැඩයකින් යුක්ත ය. අතු වල කුඩා ප්‍රමාණයේ කටු හට ගනියි. ගෙඩියක බර ග්රැම් 100-150 ක් පමණ වන අතර එය ඔවලාකාර හෝ තරමක පැහැලි හෝ හැඩයක් ගනියි. ගෙඩියේ පොත්ත පහසුවෙන් ගැලවේ. ගෙඩිය ඉඳෙන විට පිට පොත්ත හා මදය දීප්තිමත් තැඹිලි පැහැයට හැරේ.

බිජ ප්‍රරෝහණය කර ලබා ගන්නා පැළ මගින් මෙන් ම බද්ධ කරන ලද පැළ මගින් ද දෙඩම් හා ජමනාරං යන දෙවර්ගය සඳහා ම පැළ ලබා ගත හැකි ය. මේ නිසා අතිශය භාතිදයක ට්‍රිස්ටේසියා වෙටරස් රෝගය වගාවට ව්‍යාප්තවීම ද වැළකේ. එහෙත් බද්ධ කරන ලද පැළ මගින් ද ට්‍රිස්ටේසියා වෙටරස් රෝගය වගාවට බෝවීමට ඉඩ තිබේ. ඒ නිසා බද්ධ පැළ නිපදවා ගැනීමේ දී නිරෝගී මව් ශාකවලින් පමණක් අංකුර ලබා ගැනීමට විශේෂ අවධානයක් යොමු කළ යුතු ය. එය වෙටරස් රෝගය වැළඳීමෙන් වගාව ආරක්ෂා කර ගැනීමට රුකුලක් වනු ඇත.

සිටු වීම සඳහා බිජ පැළ තෝරා ගැනීමේ දී සුදුසු ගුණාංග සහිත මව්ගස් තෝරා ගත යුතු අතර එහිදී වසරක් පාසා සතුටුදායක අස්වැන්නක් ලබාදෙන, රසුනි විශාල ගෙඩි ප්‍රමාණයක් ලබා දෙන, රෝග හා කෘමි හානිවලට ඔරොත්තු දෙන ගස් කෙරෙහි වැඩි අවධානයක් යොමු කළ යුතු ය. දෙඩම් සහ ජමනාරං බිජ ප්‍රරෝහණය කර ගැනීම සඳහා වැලිතවන මෙන් ම ස්ථිර තවන ද

යොදා ගැනේ. වගාව සඳහා පොහොර යෙදීමේ දී තෙත් කලාපයේ දී එළ තොදරන එක් ගසක් සඳහා පැළ සිටුවීමට පෙර ගරුම 75 ක් යුරියා ද, ගරුම 120 ක් රොක්පොස්පේට් ද, ගරුම 25 ක් මියුර්සේට් ඔෆ් පොටෑෂ් ද යෙදිය යුතු ය. මෙකී ප්‍රමාණයන් සෑම වසරක ම ඊට අමතරව ද යෙදිය යුතු ය.

ගරුම 445 යුරියා ද, ගරුම 730 ක් රොක්පොස්පේට් ද, ගරුම 160 ක් මියුර්සේට් ඔෆ් පොටෑෂ් ද වසරකට උපරිම වශයෙන් යෙදීම වැදගත් වේ.

තෙත් කලාපයේ එළ දරන එක් ගසක් සඳහා එළ හට ගැනීම ආරම්භ වීමෙන් පසු සෑම වසරක දී ම ගරුම 355 ක් යුරියා ද, ගරුම 680 ක් රොක්පොස්පේට් ද, ගරුම 320 ක් මියුර්සේට් ඔෆ් පොටෑෂ් ද යෙදීමට වග බලා ගත යුතු ය.

වියළි හා අතරමැද කලාපයේ එළ තොදරන එක් ගසක් සඳහා පැළ සිටුවීමට පෙර ගරුම 80 ක් යුරියා ද, ගරුම 100 ක් ත්‍රිත්ව සුපර් පොස්පේට් ද, ගරුම 45 ක් මියුර්සේට් ඔෆ් පොටෑෂ් ද යෙදිය යුතු ය. සෑම වසරක දී ම ඒවා මෙම ප්‍රමාණයට අමතරව ද යෙදිය යුතු ය. ගරුම 475 ක් යුරියා ද ගරුම 590 ක් ත්‍රිත්ව සුපර් පොස්පේට් ද, ගරුම 270 ක් මියුර්සේට් ඔෆ් පොටෑෂ් ද වසරකදී උපරිම වශයෙන් යෙදිය හැකි ය.

එළ දරන එක් ගසක් සඳහා එළ දැරීම ආරම්භ වීමෙන් පසු සෑම වසරක දී ම ගරුම 270 ක් යුරියා ද, ගරුම 620 ක් ත්‍රිත්ව සුපර් පොස්පේට් ද, ගරුම 455 ක් මියුර්සේට් ඔෆ් පොටෑෂ් ද යෙදිය යුතු ය.

දෙඩම් හා ජමනාරංවල බද්ධ පැළ නිපදවා ගැනීම සඳහා රිකිලි බද්ධය හා පලිස් බද්ධය යොදා ගැනේ. එසේම බද්ධ කීරීම සඳහා දිවුල්, නස්තාරං හා ලෙමොනයිම් ග්‍රාහක ලෙසට යොදා ගත හැකි ය.

දෙඩම් හා ජමනාරංවල බද්ධ පැළ නිපදවා ගැනීම සඳහා
 රිකිලි බද්ධය හා පලිස් බද්ධය යොදා ගැනේ.
 එසේම බද්ධ කීරීම සඳහා දිවුල්, නස්තාරං හා ලෙමොනයිම් ග්‍රාහක ලෙසට යොදා ගත හැකි ය. වගාව සඳහා තොරාගත් ශ්‍රාමිණී සොදා පාලුව වැලකීම සඳහා සුදුසු සංරක්ෂණ ක්‍රම යෙදීම වැදගත් ය.

වගාව සඳහා තෝරාගත් ඉඩමේ යොදා පාලුව වැලකීම සඳහා සුදුසු සංරක්ෂණ ක්‍රම යෙදීම වැදගත් ය. අතතුරුව සෙන්ටිමීටර 60x60x60 වලවල් කැපිය යුතු ය. මීටර 1x1x1 ප්‍රමාණයේ වලවල් කැපිය හැකි නම් වඩා සුදුසු ය. පසේ නිබිය යුතු පී. එච්. අගය 5.6 අතර විය යුතු ය. කපාගත් වලවල් නිසිපරිදි පොහොර යොදා සකස්කර පැළ සිටුවීම වැදගත් ය.

පැණි දෙඩම් සඳහා අක්කරයකට පැළ 200-250 අතර ප්‍රමාණයක් ද, ජමනාරංවල දේශීය වර්ගය සඳහා අක්කරයට පැළ 250-325 ක් ද, මධු වර්ගය සඳහා අක්කරයකට පැළ 250 ක් ද අවශ්‍ය ය. වගාව ආරම්භ කොට පළමු වසර 2 ක තුළදී හා මල් හට ගන්නා විටදී ජල හිඟයක් ඇතිවීමට ඉඩ තොරය යුතු අතර වියළි කාලවල දී ජල සම්පාදනය කළ යුතු ය. වියළි තණකොළ, පිදුරු, කොහුබත් වැනි ද්‍රව්‍ය වසුතක් ලෙස ගස අවට යෙදීමෙන් පස වියළියුම වලක්වා ගත හැකි ය.

පැහිරි සමතලයා, පත්‍ර කනින්නා, පලතුරු මැස්සා, කඵ කුඩින්නා හා කොරපොතු කෘමි රෝගවලට වගාව ගොදුරු වේ. ඒවාට පිළියම් ලෙස සුදුසු කෘමිනාශක යෙදිය යුතු ය. කබොළු රෝගය, පිළිකා රෝගය, ට්‍රිස්ටියා වෛරස් රෝගය, මැලියම් වැස්සීම, රක්තපටල රෝගය හා

පිටි පුස් රෝගයට ද වගාව ගොදුරු වේ.

හොඳින් තඩින්න කළ විට බීජ පැළ සිටුවා වසර 4 ක් පමණ ගතවූ පසු පළමු අස්වැන්න ලබා ගත හැකි ය. බද්ධ පැළ සිටුවා තිබේ නම් වසර 2-3 කාලයේ දී එළ හට ගනියි.

මෙහිදී අස්වනු නෙලීමට සුදුසු තත්වයේ ගෙඩි පමණක් නෙලා ගැනීමට වගබලා ගත යුතු ය. පෙරවරු 9 සිට පස්වරු 3 දක්වා වූ කාලය ඇතුළත අස්වනු නෙලා ගත යුතු ය. වසර 6 ක් පමණ හොඳින් තඩින්න කළ විට දෙඩම් ගසකින් ගෙඩි 250-300 ක් ද ජමනාරං ගසකින් ගෙඩි 400-500 අතර ප්‍රමාණයක් නෙලා ගත හැකි ය.

අලිගැට පේර

මහනුවර, මාතලේ, නුවරඑළිය, බදුල්ල හා කෑගල්ල යන දිස්ත්‍රික්කවල බහුල වශයෙන් මෙම බෝගය වගා කෙරේ. අලිගැටපේර වපසරය අක්කර 1900 ක් පමණ වන අතර එහි වාර්ෂික නිෂ්පාදනය මෙට්‍රික් ටොන් 11000 කි. ජලය, ශක්තිය, ප්‍රෝටීන්, මේදය, කාබෝහයිඩ්‍රේට්, කැල්සියම්, පොස්පරස් සහ යකඩ වැනි පෝෂ්‍යපදාර්ථ අලිගැටපේරවල අඩංගු ය.

අලිගැටපේර උසුනා ප්‍රධාන වශයෙන් කාණ්ඩ තුනකි.

1. මෙක්සිකානු කාණ්ඩය

මෙහි සම්භවය මුහුදු මට්ටමේ සිට උසින් වැඩි කඳකර ප්‍රදේශයන් ය. බෝගයේ පත්‍ර පොඩි කළ විට විශේෂිත සුවදක් හමයි. ගෙඩි කුඩා ය. මධ්‍යම ප්‍රමාණයෙන් යුතු ය. එහි පොත්ත සිහින් අතර මේදය වැඩි

ය. ශීත දේශගුණයට ඔරොත්තු දෙයි.

2. ගෝනමාලා කාණ්ඩය

මෙය ද මුහුදු මට්ටමේ සිට උසින් වැඩි කඳකර ප්‍රදේශවල සම්භවය ලබා ඇත. ගෙඩිවල පොත්ත රළු හෝ තුනී විය හැකි ය.

3. බටහිර ඉන්දියානු කාණ්ඩය

පහත් බිම්වල සම්භවය ලබා ඇත. ගෙඩියේ පොත්ත තුවෙත සුළු ස්වභාවයක් පවතින අතර සාමාන්‍ය සතකමකින් යුක්ත ය. එහි මේද ප්‍රමාණය අඩු ය.

අප රටේ බහුල වශයෙන් මෙම කාණ්ඩය හෝ ඊට කිට්ටු සම්බන්ධතාවක් ඇති කාණ්ඩ වගා කෙරේ. මෙම කාණ්ඩ තුනට අයත් ගස් අතර හොඳින් පරාගනය වන නිසා විවිධ කාණ්ඩ අතර සම්මිශ්‍රණයක් ද දැකිය හැකි ය. පී. එච් අගය 5-7 න් අතර වූ හොඳින් ජලය බැසයන ලෙම පස වගාව සඳහා වඩාත් උචිත ය. බෝගය අවට ප්‍රදේශයේ දිනකට හෝ දෙකකට වැඩි කාලයක් ජලය රැඳී තිබීම වගාව විනාශ වීමට හේතු විය හැකි ය.

ප්‍රභේද

1. පොලොක්

බටහිර ඉන්දියානු කාණ්ඩයට අයත් ප්‍රභේදයකි. ගෙඩියක සාමාන්‍ය බර ගරුම 600 කි. මේරීමට මාස 7 1/2 - 9 ක් පමණ කාලයක් ගත වේ. මදයේ අඩංගු මේද ප්‍රමාණය 3% - 8% දක්වා අඩු මට්ටමක පවතී. ගෙඩිය ඉඳෙන විට කොළ පැහැය නොවෙනස්ව පවතී.

2. ග්‍රොට්ටර්ඩ්

මෙක්සිකෝ හා බටහිර ඉන්දියානු කාණ්ඩවල දෙමුහුන් ප්‍රභේදයකි. ගෙඩියක සාමාන්‍ය බර ගරුම 600 කි. මේරීම සඳහා මාස 6 1/2 - 8 පමණ ගත වේ. අඩංගු මේද ප්‍රමාණය 5% - 10% පමණ ය. ඉඳෙන විට ගෙඩියේ පිට පොත්ත දම්පැහැයට හැරේ.

3. පේරාදේණිය දම් පැහැ දෙමුහුණ

ස්වාභාවික ලෙස හටගත් මව් ගසකින් බිහි කර ගන්නකි. ගෙඩියක සාමාන්‍ය බර

77 වැනි පිටුවට

බෝග වගාව - පලතුරු බෝග...

75 වැනි පිටුවෙන්

ගරුම් 300 - 350 ක් පමණ ය. එය ඉදෙන විට දම්පැහැයට හැරේ.

4. මෙක්සිකානු හා ගෝතමාලා කාණ්ඩ අතර දෙමුහුමකි. ගෙඩියක සාමාන්‍ය බර ගරුම් 225 - 350 ක් පමණ ය. පිට පොත්ත තුනී වන අතර රළු ය. අඩංගු මේද ප්‍රමාණය 18% - 26% පමණ ය.

5. සීමන්ඩිස්

බටහිර ඉන්දියානු කාණ්ඩයට අයත් ප්‍රභේදයකි. ගෙඩියක සාමාන්‍ය බර ගරුම් 450 කි. පිට පොත්ත සීතියු ය. දිළිසෙන සුළු ය. ගෙඩිය ඉදෙන විට කහ පැහැති කොළ පැහැයට හැරේ.

6. ටටර් II

ගෙඩියක සාමාන්‍ය බර ගරුම් 375 කි. ඉදුණු විට පිටපොත්තේ කොළ පැහැය වෙනස් නොවේ.

7. බුක් 7

ගෝතමාලා හා බටහිර ඉන්දියානු කාණ්ඩ අතර දෙමුහුමකි. ගෙඩියක සාමාන්‍ය බර ගරුම් 275 - 375 ක් පමණ ය. ඉදෙන විට ද පිටපොත්ත කොළ පැහැති ය.

සිටුවීමට බිජු පැළ හෝ බද්ධ පැළ හෝ යොදා ගැනේ. බද්ධ පැළ නිපදවීමට අංකුර බද්ධය හා රිකිලි බද්ධය භාවිත කරයි. තවත් බිජු සිටුවන මාධ්‍ය හේරා ගැනීමේදී අනවශ්‍ය තෙතමනය රැක නොපවතින ලෙස වග බලා ගත යුතු ය. මීට ගංගා වැලි සුදුසු ය.

ගංගා වැලි හා කොහුවෙන් 4:1 හෝ ගංගා වැලි හා ලී කුඩු 2:1 සිට 4:1 දක්වා මිශ්‍ර කිරීමෙන් හෝ ලී කුඩු පමණක් යෙදීමෙන් මාධ්‍ය සකසා ගැනේ.

තවත් පාත්තියේ බිජු නිසි පරතරයක් සහිතව සිටුවීම වැදගත් ය. ජෙලි දෙකක් අතර පරතරය සෙන්ටිමීටර 20 ක් ද ජෙලිය තුළ බිජු අතර පරතරය සෙන්ටි මීටර 2-3 පමණ ද තිබිය යුතු ය. බිජු සිටුවීමෙන් පසු තවත් තෙතමනය නිසි පරිදි පවත්වාගත ය යුතු ය.

වර්ෂා කාලය ආරම්භයේ දී පැළ සිටුවීම වැදගත්. පැළය සෘජුව වර්ධනය වීමට සැලැස්වීම සඳහා

ඒ අසල ආධාරකයක් සිටුවා පැළය එයට තබා ගැට ගැසිය යුතු ය. සෙන්ටිමීටර 60x60x60 ප්‍රමාණයේ වලවල් තුළ පැළ සිටුවිය යුතු ය. පැළ සිටුවීමට සති දෙකකට පෙර මතුපිට පස් හා කොම්පෝස්ට් පොහොර හොඳින් මිශ්‍රකර එම වලවල්වලට පිරවීමට මතක තබාගත යුතු ය. පැළ අවට පස වියළීම වලක්වා ගැනීමටත්, වල් පැළෑටි පාලනයටත් වියළි තණකොළ හෝ පිදුරු වැනි ද්‍රව්‍ය වසුන් ලෙස යෙදිය යුතු ය.

එළ තොදරන එක් ගසක් සඳහා පැළ සිටුවීමට දින 2 කට පෙර ගරුම් 115 ක් යුරියා ද, ගරුම් 230 ක් රොක් පොස්පේට් ද, ගරුම් 105 ක් මියුර්පේට් ඔෆ් පොටෑෂ් ද මාස 6 කට පසු, මාස 12 කට පසු හා වසරක් පාසා ගරුම් 60 ක් යුරියා ද, ගරුම් 115 ක් රොක්පොස්පේට් ද, ගරුම් 55 ක් මියුර්පේට් ඔෆ් පොටෑෂ් ද යෙදීම වැදගත්. ගරුම් 355 ක් යුරියා ද, ගරුම් 680 ක් රොක් පොස්පේට් ද, ගරුම් 320 ක් මියුර්පේට් ඔෆ් පොටෑෂ් ද වසරක දී උපරිම වශයෙන් යෙදිය යුතු ය. එළ දරන ගසක් සඳහා ගරුම් 705 ක් යුරියා ද, ගරුම් 1360 ක් රොක් පොස්පේට් ද, ගරුම් 635 ක් මියුර්පේට් ඔෆ් පොටෑෂ් ද වසරකට උපරිම ලෙස යෙදිය යුතු ය. නියමිත අස්වැන්නක් ලබා ගැනීම සඳහා වගාවට ජල හිඟයක් ඇති නොවීමට වගබලා ගැනීම වැදගත්.

පලතුරු මැසි විශේෂ කුරුමිණි භාතිය, මුල් කුණු විම, ඇත්තූක්කොස් රෝගය, ගෙඩි කුණු වීමට වගාව ගොදුරු වේ. අලිගැටපේර වගා කිරීමේ දී පැළ හා ජෙලි අතර අතුරු වගාවක් ලෙස කෙසෙල් වගා කළ හැකි ය.

ගෙඩිය තෙලා ගැනීමට ගතවන කාලය ද ප්‍රභේද අනුව වෙනස් වේ. නියමිත ප්‍රමාණයට මේරු ගෙඩි තෙලා සතියක දී ඉදීමට පටන් ගනියි.

සටහන :-

**සමන්ත මල්ලවආරච්චි
හිසිණ රුවන් මල්ලගේකර**